

Aira Kellberg-Mechelin

Avoinna kaikki ovet

Avoinna kaikki ovet

© Aira Kellberg-Mechelin

Maalaukset: A. Kellberg-Mechelin

Taitto: R. Penttinen

Kustantaja: Mediapinta, 2011

ISBN 978-952-235-367-2

Sisällys

<i>Rakastan, rakastat, rakastaa</i>	9
<i>Ollaan sinut</i>	51
<i>Isän kämmeneltä</i>	91
<i>Impressiones</i>	105
<i>Mielen palapeli</i>	131
<i>Andrzej filipczak in memoriam</i>	155

Esipuhe

Haluan omistaa tämän kirjasen minulle rakkaan muusikko, musiikkikauppias Andrzej Filipczakin muistolle. Hän kuoli yllättäen 24.7.2011 vaikean sairauden murtamana.

Lyhyen varsinaisen ystävyyskauttamme aikana sain oppia tuntemaan valloittavan persoonan, jolle oli helppo avautua vaikeissakin asioissa. Hän oli aina avulias ja loppuun saakka elämän eri ilmiöistä musiikin ohella kiinnostunut ikinuori. Minuakin hän ennätti kannustamaan niin jossain elämäni vaiheessa unholaan jääneissä musisoinneissa kuin myös kirjoittamisessa. Hänen oma – jo ennen häntä edesmennyt vaimonsa oli sanoittanut hänen sävellyksiään ja hän puolestaan säveltänyt hänen runojaan, joten kirjoittaminen ei ollut hänelle vierasta. Hän ennätti lukea joitakin tekstejäni ja piti niistä.

Andrzej Filipczak oli syntyjään puolalainen. Hän oli monipuolinen muusikko, jonka soitinkavalkaadiin olivat elämän varrella kuuluneet viulu, trumpetti, laulu, kontrabasso ja basso. Suomessa hän toimi musiikkikauppiaan työn ohessa ravintolamuusikkona instrumentteinaan laulu ja basso. Lastensa lisäksi häntä jäi kaipaamaan suuri joukko ystäviä ja tuttavvia. Hänen valloittava muistonsa elää. Toivottavasti olen saavuttanut siitä jotakin tässä kirjasessa olevan Andrzej Filipczak in memoriam -koelman runoissa, joista suurin osa on kirjoitettu hänen poismenonsa jälkeen hänen muistolleen.

Aira Kellberg-Mechelin

RAKASTAN, RAKASTAT, RAKASTAA

*Rakkaus on suuri sana
myös pienellä,
kirjoitettuna*

Punainen Scandall. Todellinen skandaali!

*Se vasta todellinen skandaali on,
jos elämän rypistämiä skandaaleita
onkin kaksi.*

Kaikki rypyt vastakkain.

Puks mahhaan paskiainen!

Nyt minä tuuletan.

Pidä vaan tiukasti

hattu päässäsi.

Minulta se lensi jo pilviin

kaikki atrappiset sulat mukanaan

-hiiheen minun atrappini.

*Totuus on nyt se, että skandaalimainen tulisuu delmasi
meni naisen koskemattomille alueille.*

Minä haluan pitää ajatusteni

neitseellisen kokonaisuuden itselläni.

Piirrä sinä vaan siihen varret ja 16-osat, jos tahdot.

Kyllä minä soitan.

Soitan varmasti

täysillä ja

palkeet suorina.

Nyt lentää jo punainen skandaali.

Vibrato soitetaan haitarilla palkeilla - tiesitkö sen?

kielletyillä alueille liikkuva virtuoosi.

Soita vaan niin,
että oma hattusikin lentää
ja täysillä soivat elämän
kurtut oikenee.

Kurttu mikä kurttu,
mikään harmonikka ole.
Harmoniaa ei punaisella Scandaalilla soiteta.
Se soittaa mitä soittaa.
Soita sitten mitä soitat,
minä olen mieluummin kitara.
Sinähän sävellät vielä, du jävla
ja käytät minua nuottiviivastona.

Ole hyvä ja ota jo hattu päästäsi
– sehän on vaan lihan perintö.
Vai pitäisiköhän ruveta ihan teitittelemään.

Kuulehan mies,
jazzia soitetaan ilman nuotteja kaikkine varsineen ja soluja
muistuttavine nuotteineen
kerta kerralta eri tavalla.

Ainahan koko sielun kirjo
johonkin yhdistyy,
jos ei muuhun, niin
– syvyyksien syövereihin.

Kiitos vaan,
että sävelsit.
Minä löysin jo oman jazzini.

*Pienet nuotit pomppivat molempien kurtuissa
ja palje kiusaa tunteita.*

Vedetään välillä sentään henkeä.

*Kidutetaan sitten tunteitamme
rohkeasti vaan kurtut vastakkain.*

Sen jälkeen jazzahtava

elämän fuuga

miehelle ja naiselle.